

Sygn. akt. I C 599/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Baca

Protokolant: Krzysztof Musiał

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2015r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa S. B. el A.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda S. B. el A. kwotę 152000zł (sto pięćdziesiąt dwa tysiące złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 15 marca 2012r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 15364zł 96gr (piętnaście tysięcy trzysta sześćdziesiąt cztery złote dziewięćdziesiąt sześć groszy);

III. ustala, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia (...), jakie mogą w przyszłości wystąpić u powoda;

IV. oddala powództwo w pozostałej części;

V. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3897zł 18gr tytułem kosztów procesu;

VI. nakazuje uiszczyć stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego we Wrocławiu) kwotę 8038zł 8ogr tytułem części opłaty od pozwu oraz kwotę 1786zł 62gr tytułem wydatków;

VII. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego we Wrocławiu) z roszczenia zasądzonego w punkcie I wyroku kwotę 2401zł 20gr tytułem części opłaty od pozwu oraz kwotę 533zł 67gr tytułem wydatków.

Sygn. akt I C 599/12

UZASADNIENIE

Powód S. B. el A. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 180 000zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 15 marca 2012r. do dnia zapłaty, renty w kwocie 2400zł miesięcznie począwszy od 11 listopada 2011 r. płatnej z góry do 10 – go dnia każdego miesiąca. Ponadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podał, że w dniu (...). uległ wypadkowi komunikacyjnemu, w wyniku którego doznał urazu wielomiejscowego, stłuczenia głowy, stłuczenia klatki piersiowej, złamania nasady dalszej kości promieniowej prawej, złamania podudzia prawego oraz złamania wieloodłamowego rzepki prawej. Z tego powodu w dniach od 11 do 28 listopada 2011r. był hospitalizowany na Oddziale (...)Szpitala (...)w R., gdzie po przeprowadzeniu szeregu badań został poddany operacji polegającej na zespoleniu podudzia metodą (...), rekonstrukcji rzepki, a następnie unieruchomiono mu nogę w tutorze gipsowym. Opatrunek gipsowy zastosowano również na rękę. Powód wskazał, że po wyjściu ze szpitala poruszał się wyłącznie o kulach, a 23 lutego 2012 r. ponownie był hospitalizowany w powyższej placówce, gdzie został poddany leczeniu polegającemu na uwolnieniu zrostów zachyłka górnego kolana prawego metodą artroskopii. Powód podał, że do chwili obecnej odczuwa skutki wypadku, nadal porusza się o kulach, a rokowania co do powrotu do stanu zdrowia są niepewne. Podał, że został skierowany na rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS. Powód wskazał, że w dalszym ciągu pozostaje na zwolnieniu lekarskim, a po nim najprawdopodobniej będzie otrzymywał świadczenie rehabilitacyjne. Podał, że nie może wykonywać ani wyuczonego zawodu technika-mechanika, ani zawodu kucharza, ponieważ oba te zawody wymagają pełnej sprawności organizmu. Podniósł, że od czasu wypadku cierpi na nawracające, uporczywe bóle głowy i cały czas przyjmuje leki przeciwbólowe. Po nocy cała prawa noga jest zdrętwiała i obrzęknięta, w związku z czym ciężko mu wstać z łóżka. Każda próba podniesienia ciężkich przedmiotów kończy się ogromnym bólem. Powód wskazał, że do czasu wypadku był silnym, zdrowym mężczyzną, korzystał z życia, podróżował, dużo pracował, uprawiał sporty, zaś aktualnie ma problemy z poruszaniem się, a jego plany ograniczają się do kolejnych operacji, zabiegów, czy rehabilitacji.

W dalszej kolejności powód podał, że w dniu 25 listopada 2011 r. zgłosił stronie pozwanej szkodę, w wyniku czego przyznała mu ona kwotę 48 000zł tytułem zadośćuczynienia. Następnie w dniu 22 lutego 2012 r. powód wystosował do strony pozwanej wezwanie do zapłaty dalszej kwoty zadośćuczynienia w wysokości 180 000zł oraz przyznania renty w kwocie 2400zł, strona pozwana odmówiła jednak uwzględnienia roszczenia powoda.

Żądanie ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość powód uzasadnił faktem, że nie jest w chwili obecnej możliwe ustalenie, czy w przyszłości nie wystąpią u niego dodatkowe negatywne skutki związane z wypadkiem.

Uzasadniając żądanie przyznania renty powód podniósł, że w wyniku wypadku stał się osobą o ograniczonej zdolności poruszania się, z zaburzeniami motoryki (przypadkowe omdlenia, upadki, osłabnięcia), cały czas ponosi i będzie musiał w przyszłości ponosić koszty związane z niezbędnym leczeniem i rehabilitacją. Dodatkowo podniósł, że nie ma możliwości wykonywania pracy zarobkowej. Wskazał, że dotychczasowa praca kucharza pozwalała mu na dostatnie życie, gdyż poza podstawowym wynagrodzeniem otrzymywał także napiwki. Jego dochód oscylował w granicach kwoty 2500-3000 zł netto. Aktualnie powód otrzymuje tylko zasiłek chorobowy, który wynosi 80% najniższego wynagrodzenia. Powód stwierdził, że przez najbliższe lata będzie musiał być poddany intensywnej rehabilitacji, a to koliduje z wykonywaniem pracy. Podkreślił, że praca kucharza jest pracą stojącą, wymagającą sprawności fizycznej, zaś praca technika-mechanika wymaga wielokrotnych zgięć nóg, pracy na kolanach, na stojąco, na leżąc, a zatem pełnej sprawności i ruchomości wszystkich stawów. Powód wskazał, że dodatkowymi kosztami stałymi ponoszonymi przez niego w związku z wypadkiem są koszty paliwa wynikłe z konieczności dojazdu do lekarzy i placówek rehabilitacyjnych, koszty leków, badań lekarskich, suplementów oraz koszty wynikłe ze stosowania odpowiedniej diety.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A.w W.wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Strona pozwana przyznała, że powód w dniu (...) uległ wypadkowi komunikacyjnemu oraz, że nie kwestionuje swojej odpowiedzialności z tego tytułu, czemu dała wyraz dokonując na rzecz powoda wypłaty zadośćuczynienia w kwocie 48 000zł, odszkodowania za utracone dochody w wysokości 776zł 97gr, jak również pokrywając na bieżąco koszty leczenia powoda. W ocenie strony pozwanej wypłacone zadośćuczynienie jest adekwatne do okoliczności niniejszej sprawy, gdyż uwzględnia przebyte przez powoda leczenie, ustalony w toku postępowania likwidacyjnego uszczerbek na zdrowiu w wymiarze 40% oraz stopień i czas trwania cierpień fizycznych. Zdaniem strony pozwanej powód nie wykazał nowej krzywdy, która uzasadniałaby żądanie dalszego zadośćuczynienia na poziomie 180 000zł.

Odnosząc się do żądania zapłaty renty w kwocie 2400zł miesięcznie, strona pozwana zarzuciła, że powód nie określił ile, w jego ocenie, ma wynosić renta z tytułu utraty zdolności zarobkowej, a ile – z tytułu zwiększonych potrzeb. Zarzuciła, że w sprawie nie zachodzą przesłanki przyznania powodowi renty, określone w art. 444 § 2 kc. Z przedstawionej przez powoda dokumentacji nie wynika, aby utracił on całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej. Niezależnie od powyższego strona pozwana podniosła, że żądana przez powoda kwota z tego tytułu jest zbyt wygórowana, wskazując, że powód nie wykazał zarobków w kwocie 2500zł – 3000zł netto miesięcznie, z dokumentów przedstawionych w toku postępowania likwidacyjnego wynika przy tym, że średnie wynagrodzenia powoda oscyloowało w granicach 1120zł netto. Strona pozwana zarzuciła, że powód prawdopodobnie nie odliczył od żądania rentowego kwoty zasiłku chorobowego otrzymywanego z ZUS. Zakwestionowała również roszczenie roszczenie powoda w zakresie renty na zwiększone potrzeby. Podniosła, że powód przedłożył faktury na zakup paliwa bez wyszczególnienia tras przejazdów, a rachunki złożone z pozwem dotyczą leków niezwiązanych z wypadkiem. Zdaniem strony pozwanej również roszczenie powoda dotyczące ustalenia jej odpowiedzialności na przyszłość jest bezpodstawne, biorąc pod uwagę zmianę przepisów dotyczącą przedawnienia roszczeń.

W piśmie procesowym z dnia 19 września 2012 r. powód wskazał, że żądana renta obejmuje z tytułu całkowitej utraty zdolności do pracy kwotę 1500zł miesięcznie, zaś z tytułu zwiększonych potrzeb kwotę 900 zł miesięcznie.

Następnie w piśmie procesowym z dnia 1 października 2014r. powód wyjaśnił, że kwota 900zł miesięcznie renty z tytułu zwiększonych potrzeb obejmuje koszty opieki medycznej dla powoda (wizyt lekarskich), koszty transportu do lekarzy oraz zakupu leków przeciwbólowych oraz maści.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu (...). na drodze krajowej nr (...) pomiędzy miejscowościami C.i S.doszło do zderzenia pojazdu marki R. (...)o nr rej. (...)kierowanego przez W. F.z pojazdem marki V. (...)o nr rej. (...)kierowanym przez powoda S.B.el A.. W następstwie zdarzenia na miejscu wypadku śmierć poniósł W. F., zaś powód S.B.el A.doznał obrażeń ciała. - okoliczności niesporne między stronami.

W powyższej sprawie Prokuratura Rejonowa w Raciborzu wszczęła śledztwo o czyn z art. 177 § 2 kk oraz powierzyła jego prowadzenie Komendzie Powiatowej Policji w R.. W toku postępowania przygotowawczego ustalono, że sprawcą wypadku był kierujący pojazdem marki R. (...) W. F..

Postanowieniem wydanym dnia 8 marca 2012r, zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Raciborzu, Komenda Powiatowa Policji w R. umorzyła śledztwo w powyższej sprawie na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 i 5 kpk.

Dowód: postanowienie o umorzeniu śledztwa – k. 20-20v

pismo z dnia 11 marca 2012 r. – k. 21.

Sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. - okoliczność niesporna między stronami.

Po wypadku powód został przewieziony na Oddział (...) (...) Szpitala (...)w R., gdzie stwierdzono u niego stłuczenie głowy, stłuczenie klatki piersiowej, złamanie nasady dalszej kości promieniowej prawej, złamanie podudzia prawego oraz złamanie wieloodłamowe rzepki prawej. Tego samego dnia powód został poddany operacji zespolenia złamania podudzia metodą (...), polegającą na zespoleniu odłamów piszczeli metalową płytą i wkrętami. Złamanie dalszej nasady kości promieniowej unieruchomiono w opatrunku gipsowym. Odłamy rzepki zespolono pętlą z drutu (cerlage). Kończynę dolną prawą unieruchomiono w podłużniku gipsowym, stopowo-udowym.

W dniu 14 listopada 2011 r. powód został poddany badaniom laryngologicznym, w trakcie których stwierdzono obrzęk i tkliwość nos z podejrzeniem deformacji, krwiak okularowy po stronie lewej, bolesność palpacyjną w rzucie

lewej zatoki szczękowej, prostą przegrodę nosową oraz skrzepy krwi w obu przewodach nosowych. W związku z podejrzeniem złamania kości nosa i zatoki szczękowej lewej przeprowadzono powodowi w dniu następnym badanie TK twarzoczaszki, które nie uwidocznilo ewidentnych zmian pourazowych w obrębie kości twarzoczaszki.

W dniu 28 listopada 2011 r. powód został wypisany do domu z zaleceniem chodzenia przy pomocy kul bez obciążania operowanej kończyny, kontynuacji wyuczonych ćwiczeń oraz farmakoterapii.

Dowód: karta informacyjna z dnia 28.11.2011r. - k. 22 - 23,

dokumentacja medyczna powoda ze Szpitala w R. – k. 64-102.

Powód ponownie był hospitalizowany na Oddziale (...) (...) Szpitala w R. w dniach od 23 lutego 2012r. do 8 marca 2012r. W dniu 29 lutego 2012r. został poddany leczeniu operacyjnemu artroskopii – uwolnienia zrostów zachyłka górnego kolana prawego. Powód został wypisany z zaleceniem chodzenia za pomocą kul bez obciążania operowanej kończyny, kontynuowania wyuczonych ćwiczeń oraz stosowania farmakoterapii przez 7 dni.

Dowód: karta informacyjna z dnia 08.03.2012 r. – w aktach szkody nr (...).

W okresach od 14 maja 2012r. do 28 maja 2012r, od 18 czerwca 2012r. do 29 czerwca 2012r. oraz od 2 lipca 2012r. do 13 lipca 2012r. powód przeszedł rehabilitację kończyny dolnej prawej w Gabinetie (...) w B.. Rehabilitacja ta była refundowana ze środków NFZ.

Dowód: zaświadczenia o odbyciu terapii rehabilitacyjnej – k.164-165,

przesłuchanie powoda S. B. el A. – k. 170 (00:36:46).

W orzeczeniu o stopniu niepełnosprawności z dnia 18 czerwca 2012r. ustalono u powoda umiarkowany stopień niepełnosprawności, który istniał od dnia (...). W orzeczeniu tym wskazano, że powód może wykonywać pracę w warunkach chronionych, nie wymagającą dobrej sprawności lokomocyjnej.

Dowód: orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 18.06.2012r. – k.114-115.

W chwili obecnej powód zakończył leczenie związane z wypadkiem. Nie jest obecnie poddawany rehabilitacji. Ostatnią wizytę u lekarza odbył w 2012r.

Dowód: przesłuchanie powoda S. B. el A. – k. 331 (00:30:14,00:32:23).

W chwili wypadku powód miał 28 lat. Wcześniej nie chorował i był w pełni sprawny fizycznie. Prowadził aktywny tryb życia, dużo biegał, chodził na siłownię, nie miał problemów ze snem.

Od czasu wypadku powód nie może uprawiać żadnych sportów. Przez okres ok. 6 miesięcy od wypadku poruszał się o kulach. Przy dłuższym staniu boli go noga, nie może biegać, spacerować ani długo pracować, kuleje. Ma trudności z chodzeniem po schodach, z ubieraniem skarpet i butów. Cierpi na bóle głowy, bóle nadgarstka i czuje obrzęk nogi. Po wypadku powód przytył ok 30 kg i z tego powodu czuje się nieatrakcyjny. Dodatkowo ma problemy z zasypianiem, często wybudza się w nocy. Odczuwa lęk w trakcie jazdy samochodem, przypominają mu się wtedy okoliczności wypadku. Stał się bardziej nerwowy, przez co rozpadł się jego związek z D. K., z którą przed wypadkiem planowali wstąpić w związek małżeński.

Powód jest muzułmaninem. Ze względu na doznany w wypadku uraz kolana nie może modlić się w tradycyjnie przyjmowanej podczas modlitwy pozycji klęczącej.

Dowód: zeznania świadka D. K. – k. 170 (00:08:41, 00:19:25, 00:20:38),

zdjęcia powoda - k. 28 - 31,

przesłuchanie powoda S. B. el A. – k. 170 (00:27:44, 00:28:59, 00:31:54, 00:33:35, 00:38:22), k. 331-332 (00:32:23, 00:35:45, 00:38:18, 00:41:13, 00:43:58, 00:44:25).

Powód z wykształcenia jest mechanikiem. Nigdy nie pracował w tym zawodzie.

W okresie od 1 lutego 2010 r. do 28 maja 2014 r. powód był zatrudniony w (...) Company Sp. z o.o. na stanowisku kucharza, przy czym od dnia 1 marca 2011r. na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem w kwocie 1386zł brutto miesięcznie.

W okresie od dnia 11 listopada 2011 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim. Za okres ten pracodawca wypłacił mu świadczenia w łącznej kwocie 10 980zł 32gr, w tym z tytułu zasiłków chorobowych w kwocie 6495zł 83gr, zaś z tytułu świadczeń rehabilitacyjnych w wysokości 4484zł 49gr.

We wrześniu 2012 r. powód wrócił do pracy w wymiarze 2 godzin dziennie, za wynagrodzeniem 400zł miesięcznie netto. W dniu 28 maja 2014r. stosunek pracy powoda uległ rozwiązaniu za porozumieniem stron, ponieważ pracodawcy zależało na tym, żeby powód pracował na cały etat, natomiast powód nie był w stanie temu sprostać z uwagi na stan zdrowia.

Dowód: umowa o pracę z dnia 1.03.2011r. – k. 55,

pismo z dnia 27.08.2014 r. – k. 319,

pismo z dnia 28.10.2014 r. – k. 349,

zeznania świadka D. K. – k. 170 (00:06:33-00:26:43)

przesłuchanie powoda S. B. el A. – k. 331 (00:22:13, 00:23:35, 00:24:09, 00:24:50, 00:25:16, 00:29:20)

Gdyby powód nie uległ wypadkowi, jego wynagrodzenia od XII 2011r. wynosiłoby 1111zł 86gr netto.

Dowód: pismo (...) Company z dnia 18.04.2012r. - w aktach szkody nr (...).

Od czerwca 2014r. powód prowadzi działalność gospodarczą w zakresie gastronomii. W prowadzeniu baru z kebabem pomagają mu znajomi.

Dowód: przesłuchanie powoda S. B. el A. – k. 331 (00:27:26).

W roku podatkowym 2011 powód osiągnął dochód brutto w wysokości 17 139zł 58gr, zaś w roku podatkowym 2012 - w kwocie 11 123,43zł. W 2012r. tytułem składek na ubezpieczenie społeczne uiścił on 154zł 26gr, a tytułem podatku dochodowego od osób fizycznych 1418zł.

Dowód: PIT – 37 za 2011 rok – k. 355-357,

PIT-37 za 2012 rok – k. 322-323.

W chwili obecnej u powoda rozpoznaje się:

1. przebyte i leczone zachowawczo złamanie dalszej nasady kości promieniowej prawej „loco typico” wygojone z ograniczeniem ruchów nadgarstka i chwytu siłowego ręki prawej u osoby praworęcznej. - uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 10%,
2. leczone operacyjnie wieloodłamowe złamanie rzepki prawej z pozostawieniem pętli z drutu, wygojone z objawami zmian zniekształcających w stawie rzepekowo-udowym i znacznym ograniczeniem zakresu ruchów kolana prawego; blizny po zabiegu artroskopowym czyszczenia rzepki - trwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 20%,

3. przebyte i leczone operacyjnie złamanie trzonu prawej piszczeli w 1/3 części dalszej z pozostawieniem płyty i wkrętów w kości, uogólniony i pourazowy zespół bólowo- obrzękowy podudzia, przechodzący na staw skokowy o cechach zapalnych żylny-limfatycznych, skutkujący utykaniem podczas chodzenia - trwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 15 %.

Nadgarstek prawy wykazuje poszerzenie obrysów i ograniczenie ruchu zgięcia dłoniowego do 40° (norma do 60°) oraz zgięcia grzbietowego do 35° (norma do 60°), a także znaczne osłabienie chwytu siłowego. Ruchy palców są pełne.

Wieloodłamowe złamanie rzepki prawej z pozostawieniem drucianej pętli zostało wygojone ze zmianami zniekształcającymi w stawie rzepkowo-udowym i znacznym ograniczeniem zakresu ruchów kolana prawego. Po naprawczym zabiegu artroskopowym zostały widoczne blizny. Pomimo zastosowania leczenia artroskopowego, które miało na celu usunięcie powstałych zrostów w górnym zachyłku kolana i na usunięciu zmian pourazowych w chrząstce rzepki i maziówce stawu kolanowego, funkcja kolana – podpórcza i ruchowa jest u powoda znacznie upośledzona. Staw kolanowy wykazuje znacznie ograniczone ruchy zgięcia i wyprostu oraz bóle podczas obciążania i chodzenia. Kolano prawe u powoda jest opuchnięte i obrzęknięte. Powód chodzi z trudem i utyka. Tak znaczne ograniczenie funkcji tego kolana graniczy z jego zeszywnieniem i nie rokuje poprawy, nawet po kolejnych zabiegach artroskopowych. Brak wyników leczenia złamanej rzepki świadczy tak o sile urazu jak i o niebakteryjnym odczynie zapalnym rzepki i całego stawu kolanowego, przypominającym reakcje algodystroficzne przy złamaniach nadgarstka, określanymi jako zespół bólu i sztywności, czyli algodystrofia współczulna. Zasadniczymi objawami tego schorzenia są u powoda: ból, obrzęk, zmiany zabarwienia i ocieplenia oraz nadmierna potliwość kończyny, zaburzenia czucia pod postacią przeculicy. Każdy bodziec dotykowy wywołuje ból. Taki stan nazywany jest allodynią. W krótkim czasie po urazie powstaje w tym schorzeniu upośledzenie sprawności kończyny, jak ograniczenie ruchomości stawu i sztywność. Ból w tym schorzeniu nie jest umiejscowiony tylko w obrębie miejsca złamania, lecz ma charakter rozlany i jest niewspółmierny w stosunku do złamania. Zaburzenia czucia u powoda polegają na zmienionej percepcji bodźców dotykowych i przebiegają najczęściej jako hiperpatia, czyli nadwrażliwość aż do stanu, kiedy bodziec dotykowy jest odczuwany jako ból (allodynia). W pourazowej algodystrofii często występują bolesne obrzęki w miejscu złamania (jak u powoda) nie tylko w okolicy uszkodzonej rzepki, ale także uda i podudzia, czyli powyżej i poniżej złamanej rzepki. Jako objawy stałe występują w algodystrofii: zmiany zabarwienia, ocieplenia i wzmożonej potliwości. U powoda kolano i okolice są przebarwione sino – czerwono, wykazują wzmożone ocieplenie, a skóra jest wilgotna i bolesna podczas dotyku.

Przebyty uraz głowy, klatki piersiowej i powłoki brzusznej z ortopedycznego punktu widzenia nie pozostawił następstw oraz uszczerbku na zdrowiu powoda.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii K. C.

wraz z opinią uzupełniającą – k. 181-184, 209.

Dodatkowo u powoda rozpoznaje się stan po urazie głowy i twarzoczaszki (krwiak okularowy po stronie lewej, obrzęk nosa), bez utraty przytomności – z przewlekłym zespołem nerwicowym pourazowym. Z tej przyczyny trwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 5%.

Zespół nerwicowy pourazowy sprowadza się u powoda do występowania częstych bólów głowy oraz objawów nerwicowych psychosomatycznych związanych z przebytymi urazami kończyn. Urazy twarzoczaszki z reguły w następstwach traumatyzacji skutkują zespołami nerwicowymi (bóle głowy, czasem zawroty głowy i reaktywność nerwicowa na bodźce zbliżone do sytuacji wypadkowej – jak niepokoje, lęki, sny itp.). U powoda nie stwierdza się ani cerebrastenii ani encefalopatii pourazowej.

Powód wymaga kontynuacji leczenia neurologicznego i ortopedycznego oraz leczenia rehabilitacyjnego. Jego zdolność do pracy jest nadal ograniczona. Jest niepełnosprawny w stopniu umiarkowanym.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu neurochirurgii H. A.

wraz z opinią uzupełniającą – k. 223-224, 249-250.

Pod względem laryngologicznym powód w wyniku wypadku z dnia (...). nie doznał stałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Powód w związku z urazem w zakresie laryngologicznym nie wymagał leczenia ani rehabilitacji, a uraz nosa i okolicy zatoki szczękowej lewej nie wpłynął istotnie na jakość jego codziennego i zawodowego życia. W wykonanym w dniu 15.11.2011r. badaniu TK twarzoczaszki nie potwierdzono podejrzenia złamania nosa i zatoki szczękowej lewej, nie uwidoczniono ewidentnych zmian pourazowych w obrębie kości twarzoczaszki. Stwierdzone aktualnie w badaniu laryngologicznym lewostronne skrzywienie przegrody nosa małego stopnia bez istotnego zburzenia jego drożności, nie pozostaje w związku przyczynowo-skutkowym z doznany urazem. U powoda nie stwierdza się także zaburzeń funkcji węchowej nosa.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu laryngologii M. Ł. – k. 284- 286.

W dniu 25 listopada 2011 r. powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, zaś pismem z dnia 29 listopada 2011r, doręczonym w dniu 5 grudnia 2011r, przesłał jej posiadane dokumenty zawnioskowane przez (...) S.A.

Dowód: wiadomości e-mail z dnia 25.11.2011 r. – k. 32-33,

pismo (...) S.A. z dnia 28.11.2011 r. - k. 34,

pismo powoda z dnia 29.11.2011 r. z zał. i potwierdzeniem odbioru - k. 35 - 36, w aktach szkody nr (...).

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana w piśmie z dnia 5 stycznia 2015r. przyznała powodowi kwotę 48 000zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 1000zł z przeznaczeniem na koszty leczenia w postaci kosztów zakupu leków, środków medycznych, kosztów przejazdów oraz kosztów leczenia usprawniającego.

Dowód: pismo (...) S.A z dnia 05.01.2012 r. - w aktach szkody nr (...).

Pismem z dnia 22 lutego 2012r, doręczonym stronie pozwanej w dniu 28 lutego 2012r. powód wezwał (...) S.A.do wypłaty dalszego zadośćuczynienia w kwocie 180 000zł, kwoty 66,41zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz przyznania renty w wysokości 2400zł miesięcznie począwszy od (...), płatnej z góry do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności każdej raty, z tytułu utraty zdolności do pracy zarobkowej, zwiększenia się potrzeb oraz zmniejszenia się widoków powodzenia na przyszłość wskutek wypadku komunikacyjnego z dnia (...).

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 22.02.2012 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 37-40.

Pismem z dnia 3 kwietnia 2012r. strona pozwana odmówiła wypłaty dalszej kwoty zadośćuczynienia, ponad przyznane z tego tytułu 48 000zł. Wskazała, że nie znalazła podstaw do pozytywnego rozpatrzenia roszczeń w zakresie przyznania renty z tytułu zmniejszenia się widoków na przyszłość. Odmówiła również powodowi wypłaty kwoty 66,41zł tytułem kosztów leczenia wskazując, że koszty te zostały już pokryte poprzez wcześniejsze przyznanie 1000zł na ten cel.

Dowód: pismo (...) S.A. z dnia 03.04.2012 r. – w aktach szkody nr (...).

Pismem z dnia 24.02.2012r. strona pozwana przyznała powodowi odszkodowanie w kwocie 776zł 97gr tytułem utraconego dochodu za okres pozostawania przez powoda na zwolnieniu lekarskim od listopada 2011 r. do marca 2012 r. włącznie, w tym za okres od stycznia do marca 2012r. kwotę 527zł 81gr. Rozliczenie utraconych korzyści strona pozwana dokonała w oparciu o przedłożone zaświadczenie z zakładu pracy powoda, w którym wskazano, że powód utracił w ww okresie wynagrodzenie netto w tej właśnie kwocie.

Dowód: pismo (...) S.A. z dnia 24 kwietnia 2012r. – w aktach szkody nr (...)

zestawienie utraconych wynagrodzeń netto z dnia 18.04.2012r. – w aktach szkody nr (...).

Powód wydatkował następujące kwoty:

- w dniu 15.03.2012r. na konsultację ortopedyczną,
- w dniu 20.03.2012r. 362zł 45gr na badanie wzroku i zakup okularów,
- w dniu 18.06.2012r. 79zł 17gr na D. i czopki P.,
- w dniu 26.06.2012r. 19zł 98gr na czopki H.,
- w dniu 31.07.2012r. 20zł 48gr na czopki H. i (...),

Dowód: faktura z dnia 15.03.2012r. z dowodem wpłaty - k. 107, 110,

faktura z dnia 20.03.2012r. - k. 106,

faktura z dnia 18.06..2012r. - k. 119,

faktura z dnia 26.06..2012r. - k. 116.

Przy tak poczynionych ustaleniach faktycznych Sąd zważył, co następuje:

Powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Okoliczności faktyczne związane z wypadkiem komunikacyjnym z dnia (...). pozostawały poza sporem (art. 229 kpc i art. 230 kpc).

Przy ocenie skutków wypadku dla powoda Sąd oparł się na dowodach z dokumentacji medycznej oraz opiniach biegłych sądowych K. C. i H. A., których strony po sporządzeniu opinii wyjaśniających ostatecznie nie kwestionowały. Nie kwestionowały także opinii biegłej sądowej M. Ł.. Pełnomocnik powoda w piśmie procesowym z dnia 30.09.2014r. cofnął przy tym wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu psychologii.

Jedynie częściowo Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka D. K.i przesłuchanie powoda. Sąd oparł się na tych dowodach jedynie w tym zakresie, w jakim miały one potwierdzenie w dokumentacji medycznej powoda i w pozostałym materiale dowodowym. Dla oceny zeznań świadka miało znaczenie, że była ona partnerką powoda, która sama odniosła obrażenia w powyższym wypadku i także dochodziła w tym czasie swoich roszczeń w sprawie toczącej się przed tut. Sądem o sygn. I C 600/12. Powód wskazywał, że uzyskiwał dodatkowe wynagrodzenie w postaci napiwków oraz godzin nadliczbowych w takiej niemal wysokości, jak jego wynagrodzenie zasadnicze. Okoliczności te potwierdziła także świadek D.K.. Po pierwsze powód nie wykazał, iż pracodawca wypłacał mu dodatkowe wynagrodzenie z tytułu godzin nadliczbowych. Po wtóre powód w tym czasie pracował jako kucharz, który podawał kebab klientom. Wątpliwe jest, by na tym stanowisku w ciągu miesiąca uzyskiwał napiwki we wskazanej kwocie i tym samym osiągał miesięcznie dochody w wysokości ok. 3000zł. Nadto niewiarygodne jest by powód, mieszkając we W., leczył się u neurologa, którego praktyka znajdowała się w R.. Prawdopodobne jest, że powód w tym czasie czasowo mieszkał w R., gdzie zresztą na Oddziale (...)(...) Szpitala (...)był bezpośrednio po wypadku hospitalizowany, następna hospitalizacja powoda także miała miejsce w R.. Jeśli zaś powód zamieszkiwałby nadal we W., to nieuzasadnione byłoby jego leczenie neurologiczne w R., skoro mógł skorzystać z leczenia u specjalistów w miejscu swego zamieszkania. O ile podjąłby on takie leczenie właśnie w R., to szkoda związana z koniecznością poniesienia kosztów dojazdu do R.nie pozostawałaby w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem. Podobnie należy ocenić podjęcie rehabilitacji w Gabinetcie (...)w B.. Powód nie wyjaśnił, z jakich przyczyn podjął rehabilitację właśnie w tej miejscowości, a nie we W..

Odpowiedzialność strony pozwanej za skutki powyższego wypadku pozostawała bezsporna. Wynikała ona z art. 822§4 kc w związku z art. 436§2 kc. Sporna między stronami była jednak wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia.

Jak podkreśla się w orzecznictwie, przy ocenie wysokości należnego zadośćuczynienia (art.445§1kc) należy uwzględniać przede wszystkim nasilenie cierpień, długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia oraz konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym (por: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10.06.1999r, II UKN 681/98, OSNAP 2000/16/626). Zauważyć należy, iż pojęcie „sumy odpowiedniej” użyte w art. 445§1 kc w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie przewidziane w art. 445 kc ma przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty sumy symbolicznej, czy też określonej sztywnymi regulami, lecz musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość (por: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.09.2001r, III CKN 427/00, LEX 52766). Przy ocenie więc „odpowiedniej sumy” należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03.02.2000r., I CKN 969/98, LEX nr 50824).

Jak ustalono w wyniku wypadku powód doznał złamania dalszej nasady kości promieniowej prawej „loco typico”, wygojonego z ograniczeniem ruchów nadgarstka i chwytu siłowego ręki prawej u osoby praworęcznej, wieloodłamowego złamania rzepki prawej z pozostawieniem pętli z drutu, z objawami zmian zniekształcających w stawie rzepekowo-udowym i znacznym ograniczeniem zakresu ruchów kolana prawego oraz złamania trzonu prawej piszczeli w 1/3 części dalszej. Powód cierpi nadal na uogólniony i pourazowy zespół bólowo-obrzękowy podudzia, przechodzący na staw skokowy o cechach zapalnych żylno-limfatycznych, skutkujący utykaniem podczas chodzenia.

Po wypadku powód był dwukrotnie hospitalizowany. Pomimo zastosowania leczenia artroskopowego, funkcja kolana jest u powoda nadal znacznie upośledzona. Staw kolanowy wykazuje znacznie ograniczone ruchy zgięcia i wyprostu. Powód chodzi z trudem i utyka, a kolano prawe jest opuchnięte i obrzęknięte. Ustalono, że tak znaczne ograniczenie funkcji tego kolana graniczy u powoda z jego zeszywnieniem i nie rokuję poprawy. Z uwagi na doznany uraz powód cierpi także na zaburzenia czucia pod postacią przeculicy i każdy bodziec dotykowy wywołuje u niego ból. Ból, który odczuwa powód, nie jest umiejscowiony tylko w obrębie miejsca złamania, lecz ma charakter rozlany i jest niewspółmierny w stosunku do złamania. Kolano powoda i okolice są przebarwione sino – czerwono, wykazują wzmożone ocieplenie, a skóra jest wilgotna i bolesna podczas dotyku. U powoda ograniczona jest także ruchomość nadgarstka.

Nadto w trakcie wypadku powód doznał urazu głowy i twarzoczaszki, który skutkowało u niego przewlekłym zespołem nerwicowym pourazowym. Powód cierpi na częste bóle głowy oraz objawy nerwicowe psychosomatyczne, na które wskazywała tak D. K., jak i sam powód. Powód ma problemy z zasypianiem, często wybudza się w nocy. Stał się bardziej nerwowy.

Przy ustalaniu wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia należy mieć na względzie i tę okoliczność, że w chwili wypadku powód miał 28 lat, a zatem był osobą młodą w pełni sprawną fizycznie, prowadzącą aktywny tryb życia, zdolną do pracy. Po wypadku nie może dłużej spacerować, uprawiać sportu, kulej, czuje obrzęk nogi. Znacznie przytył. Stał się nerwowy. Powód rozstał się ze swoją partnerką, z którą przed wypadkiem zamierzał zawrzeć związek małżeński.

Mając na względzie te wszystkie okoliczności oraz fakt, iż łączny uszczerbek na zdrowiu powoda w wyniku wypadku wynosi 50%, Sąd uznał, iż odpowiednie zadośćuczynienie z tytułu doznanej przez powoda krzywdy wynieść powinno 200.000zł. Strona pozwana uiszczała na jego rzecz z tego tytułu kwotę 48.000zł, a zatem na podstawie art. art.445§1 kc w związku z art. 444§1 kc Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda w punkcie I sentencji wyroku kwotę 152000zł.

O odsetkach za opóźnienie w spełnieniu świadczenia orzeczono na podstawie art.481§1kc w związku z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zawiadomienie o zdarzeniu dokonano w listopadzie 2011r. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana w piśmie z dnia 5 stycznia 2015r. przyznała powodowi kwotę 48 000zł tytułem zadośćuczynienia. Możliwe było zatem już w tym dniu ustalenie wysokości zadośćuczynienia.

Powód pismem z dnia 22.02.2012r, doręczonym w dniu 24.02.2012r, żądał zapłaty z tego tytułu kwoty 180.000zł. Zdaniem Sądu strona pozwana powinna była w terminie 14 dni od dnia 24.02.2012r. dokonać wypłaty należnego powodowi zadośćuczynienia, powód żądał zaś zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 15.03.2012r. i jako zasadne Sąd żądanie to uwzględnił.

Powód wniósł nadto o zasądzenie na jego rzecz renty w kwocie 2400zł miesięcznie. Kwota ta obejmowała 1500zł z tytułu całkowitej utraty zdolności do pracy zarobkowej oraz 900zł z tytułu zwiększonych potrzeb.

Zgodnie z art. 444§2 kc jeżeli poszkodowany w wyniku wypadku utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. Roszczenie o zapłatę renty z tytułu zwiększonych potrzeb przysługuje wtedy, gdy istnieje konieczność stałego ponoszenia przez poszkodowanego wyższych kosztów jego utrzymania w zakresie usprawiedliwionych potrzeb w porównaniu ze stanem sprzed zdarzenia, wywołującego szkodę na osobie. Jednak nie samo uszkodzenie ciała bądź wywołanie rozstroju zdrowia i hipotetycznie związane z nim wydatki, lecz rzeczywiste zwiększenie potrzeb, wyrażające się w stałych wydatkach, skutkują powstaniem roszczenia o rentę. Renta ma bowiem charakter periodyczny i jej celem jest naprawienie szkody o trwałym charakterze. Przyznanie renty nie jest przy tym uzależnione od tego, czy poszkodowany potrzeby te faktycznie zaspokaja i ponosi związane z nimi wydatki. W piśmie procesowym z dnia 30.09.2014r. powód podał, że kwota 900zł wynika z kosztów opieki medycznej dla powoda oraz zakupu maści i leków przeciwbólowych. Wskazał na koszt transportu do lekarzy oraz wizyt lekarskich. Powód reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata nie podał przy tym, w jakim zakresie kwota ta obejmuje środki przeciwbólowe, jakie środki zmuszony jest przyjmować powód i w jakiej ilości, nie podał także, jakie maści są przepisywane powodowi, jak częste są wizyty powoda u lekarza, jakiego dokładnie rodzaju powód rehabilitację powinien przejść, to jest jakie zabiegi i w jakiej ilości konieczne są w ramach tej rehabilitacji, co więcej powód nie wykazał, by częstotliwość tej rehabilitacji i wizyt uzasadniała finansowanie jej przez powoda, a nie ze środków NFZ. Należy wskazać, iż uprzednio powód odbył rehabilitację, która w całości była refundowana właśnie przez NFZ. Powszechnie znanym jest fakt, iż nie zawsze rehabilitacja ta jest dostępna w takim zakresie, aby zapewnić jak najlepsze efekty, jednak powód powinien był wykazać tak jej zakres, jak i fakt, iż wykracza on poza zakres świadczeń refundowanych. Powód początkowo wskazywał nadto, że renta ta obejmować powinna także koszty związane ze stosowaniem odpowiedniej diety. Nie udowodnił jednak, iż konieczne jest stosowanie u niego diety, jakiego rodzaj jest to dieta i jakie wydatki się z nią wiążą. Już w odpowiedzi na pozew strona pozwana zarzuciła, że powód renty z tytułu zwiększonych potrzeb nie udowodnił ani co do zasady, ani co do wysokości. Zasadnie podniosła, że rachunki dotyczące zakupu H. i P. nie dotyczą schorzeń, które są następstwem wypadku. Schorzeń takich nie dotyczy także zakup (...). Powód w toku procesu nie wykazał także, by w wyniku wypadku nastąpiło u niego pogorszenie wzroku, a w konsekwencji, by koszty badania wzroku i zakupu okularów były następstwem wypadku.

Jak już wskazano Sąd uznał za niewiarygodne zeznania D. K. i przesłuchanie powoda, z których wynikało, że powód dojeżdżał na rehabilitację i wizyty ortopedyczne z W., a zatem, by z tego tytułu ponosił wydatki na zakup paliwa. Nawet gdyby powód korzystał z porad ortopedy w R. i odbył rehabilitację w gabinecie w B., to nie wykazał on, z jakich przyczyn nie podjął on leczenia i rehabilitacji właśnie we W., a zatem koszty te nie pozostawały w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem.

Istotne jest także, że strona pozwana wypłaciła już w styczniu 2012r. powodowi kwotę 1000zł na koszty leczenia, wskazując, że jest ona przeznaczona na pokrycie kosztów zakupu leków, środków medycznych, koszty przejazdów i koszty leczenia usprawniającego. Powód w toku procesu nie udowodnił, by jego wydatki na koszty leczenia przekroczyły tę kwotę. Powód zeznał przy tym, iż zakończył już leczenie, pomimo zaleceń lekarza nie kontynuował rehabilitacji z uwagi na powrót do pracy, a ostatnia wizyta u lekarza miała miejsce w 2012r.

W judykaturze reprezentowany jest podgląd, iż w przypadku obliczania renty z tytułu zwiększonych potrzeb sąd nie jest zobowiązany do drobiazgowego wyliczenia jej wysokości, w tym zakresie powinien kierować się wskazaniem z art. 322 kpc. Jednak przepis ten znajduje uzasadnienie, gdy ściśle udowodnienie szkody nie jest obiektywnie możliwe, a nie wówczas, gdy nie da się jej dokładnie ustalić na podstawie materiału dowodowego, który został przedstawiony do

oceny Sądu przez powoda (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3.11.2009r, II CSK 249/09, Lex nr 737261). Powód nie musiał wykazać, iż rzeczywiście ponosi wydatki na wskazany cel, lecz powinien był udowodnić, iż zachodzi potrzeba ich ponoszenia, jaki jest ich zakres i w jaki sposób ustalił wartość poszczególnych z tych wydatków na łącznie kwotę 900zł. Pomimo zarzutu strony pozwanej już w odpowiedzi na pozew i zobowiązania przez Sąd, pełnomocnik powoda nie wskazał, jakie dokładnie wydatki składają się na kwotę 900zł, innymi słowy, w jaki sposób powód rentę z tytułu zwiększonych potrzeb ustalił właśnie na tę kwotę.

Nadto powód wskazał, iż renta, o której zasądzenie wniósł, obejmuje także kwotę ok 1500zł z tytułu całkowitej utraty zdolności do pracy zarobkowej. Powód podniósł, iż gdyby nie uległ wypadkowi, nadal pracowałby na dotychczasowym stanowisku. Jak już wskazano, powód nie wykazał, by pracując na stanowisku kucharza, uzyskiwał miesięcznie wynagrodzenie w wysokości od 2500zł – 3000zł netto. Z materiału dowodowego wynika jednak, iż w okresie, gdy pozostawał on na zwolnieniu lekarskim w związku z obrażeniami doznanymi w wypadku, utracił część dochodu. Strona pozwana wypłaciła przy tym powodowi z tego tytułu kwotę 776zł 97gr, obejmującą okres od XI 2011r. do III 2012r. włącznie, przyjmując za podstawę ustalenia utraconego przez niego wynagrodzenia kwotę wskazaną przez pracodawcę powoda w piśmie z dnia 18.04.2012r.

Powód z wykształcenia jest mechanikiem, jednak nigdy nie pracował w wyuczonym zawodzie. Przed wypadkiem od dnia 1.02.2010r. był zatrudniony jako kucharz w barze, podając nadto klientom zamówione dania. W okresie od dnia 11 listopada 2011 r. do dnia 31 sierpnia 2012r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim. Za okres ten pracodawca wypłacił mu świadczenia w łącznej kwocie 10 980zł 32gr, w tym z tytułu zasiłków chorobowych w kwocie 6495zł 83gr, zaś z tytułu świadczeń rehabilitacyjnych w wysokości 4484zł 49gr. Gdyby powód nie uległ wypadkowi, jego wynagrodzenie od XII 2011r. wynosiłoby 1111zł 86gr netto miesięcznie. Takie wynagrodzenie wskazał bowiem pracodawca powoda w piśmie z dnia 18.04.2012r. skierowanym do strony pozwanej. Powód nie wykazał nadto, by uzyskiwałby z tytułu wynagrodzenia zasadniczego dochody wyższe aniżeli wskazane przez pracodawcę. Zatem gdyby nie wypadek, powód w roku 2012r. uzyskałby dochód netto w kwocie 13342zł 32gr, a jak wynika z zeznania podatkowego za ten rok dochód brutto wyniósł 11123zł 43gr, a netto 9551zł 17gr (11123zł 43gr – 154zł 26gr składki na ubezpieczenie społeczne - 1418zł podatek dochodowy). Różnica pomiędzy dochodem netto, jaki uzyskałby powód a uzyskanym przez niego w 2012r. wynosi zatem 3791zł 15gr, przy czym (...) S.A. za okres od I – III 2012r. wypłaciło na rzecz powoda kwotę 527zł 81gr, a zatem do uiszczenia przez ubezpieczyciela pozostaje kwota 3263zł 34gr. Powód nie przedłożył swojego zeznania podatkowe za 2013r, a Urząd Skarbowy W. nie posiadał tego dokumentu. Powód wskazał, iż w 2013r. uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie 400zł miesięcznie netto, albowiem nie pracował na pełny etat, tj. 4800zł rocznie. Powód jednak nie wykazał, iż gdyby pracował na pełen etat uzyskiwałby wynagrodzenie w wysokości wyższej niż w pierwszym kwartale 2012r, tj. 1111zł 86gr. Na tę okoliczność nie przedłożył on żadnych dokumentów, w tym informacji od swojego ówczesnego pracodawcy. Sąd oszacował, że różnica w wynagrodzeniu, jakie uzyskiwałby powód, a rzeczywiście osiąganym dochodem, to kwota 8542zł 32gr (1111zł 86gr x 12 miesięcy = 13342zł 32gr – 4800zł = 8542zł 32gr). Odnośnie 2014r. to powód był nadal zatrudniony jako kucharz do V tego roku włącznie, uzyskując z tego tytułu dochód w wysokości 2000zł (400zł x 5 miesięcy). Różnica między wynagrodzeniem, jakie uzyskałby powód, gdyby nie doznał obrażeń w wypadku, a wynagrodzeniem uzyskanym wynosi zatem 3559zł 30gr (1111zł 86gr x 5 miesięcy = 5559zł 30gr – 2000zł = 3559zł 30gr).

Rentę odszkodowawczą wylicza się w wartościach netto, ponieważ nie jest ona przychodem podlegającym opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych ani oskładkowaniu na poczet ubezpieczenia społecznego.

Łącznie powód w okresie od IV 2012r. do V 2014r. utracił dochód netto w wysokości 15364zł 96gr (3263zł 34gr + 8542zł 32gr + 3559zł 30gr).

Powód od 1 czerwca 2014r. rozpoczął prowadzenie własnej działalności gospodarczej. Na okoliczność uzyskiwanych z tego tytułu dochodów nie przedłożył żadnych dokumentów, a swój dochód netto szacował na ok. 1000zł. Powód nie wykazał przy tym, jakie wynagrodzenie mógłby osiągać w tym czasie ze stosunku pracy, bądź prowadząc działalność gospodarczą, gdyby nie doszło do wypadku. Sąd uznał zatem, że byłaby to co najmniej kwota 1111zł 86gr, jednak nie jest wiadome, jaki w istocie dochód netto uzyskał miesięcznie powód jako przedsiębiorca. Skoro powód nie

wykazał uzyskanego w tym okresie dochodu, dochód ten mógł osiągnąć tę wartość, ale mógł być także wyższy. Wobec powyższego Sąd uznał, iż powód od 1.06.2014r. prowadząc działalność gospodarczą w zakresie gastronomii, nie wykazał, by osiągał dochód niższy niż wskazany dochód netto ze stosunku pracy. Należy stwierdzić przy tym, że powód nie jest osobą niezdolną do pracy, na co wskazano zresztą w orzeczeniu o stopniu niepełnosprawności z dnia 18 czerwca 2012r. W orzeczeniu tym stwierdzono, że powód może wykonywać pracę w warunkach chronionych, nie wymagającą dobrej sprawności lokomocyjnej. Przy ustalaniu renty należy wykazać realną możliwość podjęcia przez poszkodowanego zatrudnienia w granicach zachowanej zdolności do pracy, a nie możliwość teoretyczną. Powód nie wykazał, jakie w istocie są jego dochody netto od VI 2014r. oraz jakie byłyby te dochody, gdyby nie utracił pełnej zdolności do pracy zarobkowej.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 444§2 kc zasądził na rzecz powoda za okres od wniesienia pozwu tj. od IV 2012r. do V 2014r. kwotę 15364zł 96gr.

Nadto powód w niniejszym procesie żądał ustalenia, iż strona pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 11.11.2011r, jakie mogą w przyszłości wystąpić u powoda. Żądanie to znajdowało uzasadnienie w art. 189 kpc. Niewątpliwie wprowadzenie nowej regulacji art. 442¹§3kc wyeliminowało niebezpieczeństwo upływu terminu przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody na osobie wcześniej niż szkoda ta się ujawniła. Jednak przesądzenie w sentencji wyroku o odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości zwalnia poszkodowanego z obowiązku udowodnienia wszystkich przesłanek odpowiedzialności podmiotu, na którym ona ciąży, zwłaszcza iż proces taki może toczyć się nawet wiele lat po zdarzeniu, wyrządzającym szkodę. Z tego też względu poszkodowany może mieć interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody, mogące powstać w przyszłości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11.03.2010r, IV CSK 410/09, Lex nr 678021, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 19.12.2013r, I ACa 605/13, Lex nr 1415814). Odnośnie następstw wypadku dla zdrowia powoda, to funkcja kolana – podpórcza i ruchowa jest u powoda znacznie upośledzona, a staw kolanowy wykazuje znacznie ograniczone ruchy zgięcia i wyprostu oraz bóle podczas obciążania i chodzenia. Tak znaczne ograniczenie funkcji tego kolana graniczy z jego zeszytywnieniem i nie rokuje poprawy, nawet po kolejnych zabiegach artroskopowych. W tych okoliczności powód może wymagać dalszego leczenia i rehabilitacji.

Mając powyższe na względzie, uznając, iż powód ma interes prawny w ustaleniu, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 11.11.2011r, jakie mogą w przyszłości wystąpić u niego, Sąd na podstawie art. 189 kpc orzekł jak w punkcie III sentencji wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 100 zd.1 kpc. Ustalając, w jakim zakresie powód wygrał co do wskazanej wartości przedmiotu sporu, Sąd miał na względzie 152000zł zadośćuczynienia i 8542zł 32gr renty za cały rok 2013 (ok. 77% wartości przedmiotu sporu). Powód poniósł przy tym koszty procesu w wysokości łącznie 7217zł, obejmujące kwotę 7200zł wynagrodzenia pełnomocnika procesowego oraz 17zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Powinny zatem powodowi zostać zwrócone koszty procesu w wysokości 5557zł 09gr. Natomiast strona pozwana wygrała co do 23%, ponosząc koszty wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w kwocie 7200zł oraz 17zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, a więc należne jej koszty procesu to 1659zł 91gr (23% z 7217zł). Różnica kwot należnych stronom tytułem kosztów procesu wynosi zatem 3897zł 18gr.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów sądowych znajdowało uzasadnienie w art.113 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Tytułem wynagrodzeń biegłych w toku procesu wydatkowano łącznie kwotę 2320zł 29gr, a opłata od pozwu wynosiła 10440zł. Strona pozwana zobowiązana jest więc do uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa tytułem części opłaty od pozwu kwotę 8038zł 80gr, a tytułem wydatków kwotę 1786zł 62gr. Natomiast z roszczenia zasądzonego na rzecz powoda powinna zostać na rzecz Skarbu Państwa ściągnięta kwota 2401zł 20gr tytułem części opłaty od pozwu oraz kwota 533zł 67gr tytułem wydatków

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w punktach VI i VII sentencji wyroku.